

Εσχατολογικά με αφορμή την ευρωκρίση

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Το πρόβλημα της Ελλάδας δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται, κατά την ταπεινή μου γνώμη, μονομερώς επί οικονομικού ή και γεωπολιτικού επιπέδου, αλλά κυρίως και κατά βάσιν πνευματικού και δη εσχατολογικού. Ο τρόπος, άλλωστε, μιας τέτοιας αντιμετώπισης πρέπει να διατρέχει κάθε μακροσποική και μικροσκοπική θεώρηση των ιστορικών γεγονότων. Θα πρέπει να διευκρινίσουμε προκαταβολικά ότι δεν υπάρχει εν προκειμένω καμία διάθεση αντιχριστολογίας ή φονταμενταλιστικής εσχατολογίας. Πρόκειται για σκέψεις στηριγμένες και αφορμώμενες από γεγονότα, ιερά κείμενα, καθώς και τη μακραίωνη εμπειρία της Εκκλησίας μας, κατά τον αδυσώπητο αγώνα της προς το πολυεπίπεδο και πολύμορφο κακό.

Ο απόστολος Παύλος μίλησε εδώ και δύο χιλιετίες για το ενεργούμενο - ήδη από τότε! - μυστήριο της ανομίας (Β' Θεσ. 2:7). Ένα μυστήριο παράλληλο διαχρονικά με το μυστήριο της θείας οικονομίας για τη σωτηρία του κόσμου. Ο Χριστός και ο αντίχριστος είναι αμφοτέρωθεν οι πυρήνες των αντίστοιχων αντιπαρατιθέμενων «στρατοπέδων». Ο αντίχριστος - τουτέστιν ο Εωσφόρος και οι συνεργάτες του, δαίμονες και άνθρωποι - μάχεται λυσσαλέα μέσα σε ένα κλίμα μεταφυσικού παραλογισμού κατά της θείας αγάπης. Το τέλος αυτής της αμφίδρομης πολεμικής διαγράφεται προφητικά μέσα στα κείμενα της Αγίας Γραφής, ανάμεσα στα οποία το προβάδισμα ανήκει σε εκείνα της Καινής Διαθήκης και δη σε αυτό της Αποκάλυψης.

Ο τελικός αντίχριστος, ο οποίος περιγράφεται εκτενέστερα στην Αποκάλυψη, αναφέρεται στα Ευαγγέλια, προφητεύεται στη δεύτερη προς Θεσσαλονικείς επιστολή και ερμηνεύεται λεπτομερώς από τους αγίους Πατέρες, θα είναι ο τελευταίος κρίκος σε μια μακριά αλυσίδα ανθρώπινων συνεργών του Σατανά κατά την εξέλιξη της ιστορίας. Πρόκειται περί συγκεκριμένου προσώπου, πλήρως δαιμονισμένου, ο οποίος θα ηγηθεί μιας παγκοσμίου χαρακτήρος οικονομικής και πολιτικής δικτατορίας (Αποκ. 13:16-17) και θα καταστεί ένας από τους μεγαλύτερους διώκτες της Εκκλησίας, που στα έσχατα εκείνα χρόνια θα προσφέρει στον Νυμφίο Χριστό πλήθος νέων μαρτύρων.

Πώς άραγε σχετίζονται όλα τούτα με το σημερινό πρόβλημα της Ελλάδας; Η σύνδεση πρέπει να γίνει με φανταστικά και έτερα συλλογιστικά, όχι όμως και αυθαίρετα, άλματα. Θα αρχίσουμε, λοιπόν, μέσα από την ίδια την αγιογραφική μας παράδοση. Το χρήμα ανήκει σε ένα από τα ισχυρότερα όπλα του διαβόλου στην προσπάθειά του για τον κολασμό σύμπαντος του ανθρώπινου γένους. Είναι, επομένως, αυτονόητο ότι ως κοσμοκράτορας του αιώνας τούτου (Ιω. 16:11) ελέγχει - ή προσπαθεί τουλάχιστον - και τις εγκόσμιες εξουσίες (Λουκ. 4:5-6) και την οικονομία τόσο σε εγχώριο, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Ειδικότερα ως προς το τελευταίο, είναι επίσης ευνόητο ότι οι ιστορικές εξελίξεις τρέχουν στο εξής σε όλους τους τομείς σε οικουμενικές διαστάσεις και αφορούν σχεδόν όλη την ανθρωπότητα. Αυτά που κάποτε φάνταζαν παράδοξα, ακόμα και μέσα στα προφητικά κείμενα, με τις τρέχουσες εξελίξεις και την τεχνολογία φαίνονται πια περισσότερο από προσιτά (Αποκ. 11:9).

Ερχόμαστε στο πρόβλημα της Ελλάδας, το οποίο αυτομάτως εντάσσεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο και αυτό με τη σειρά του ανάγεται στο παγκόσμιο. Είναι μάλλον ξεκάθαρο πως πρέπει να μιλάμε για το πείραμα Ελλάδα. Η οικονομία και το χρηματοπιστωτικό σύστημα πολύ περισσότερο έχουν εδώ και αιώνες περάσει σε πλεονασματική βάση σε εικονικό επίπεδο. Η αντιστοιχία οικονομικής ισχύος μιας χώρας ή μιας τράπεζας με την ανάλογη κατοχή ποσότητας χρυσού αποκαλύπτει περίτρανα του συγκεκριμένου λόγου το αληθές. Η πραγματική οικονομία ελάχιστη σχέση έχει με τη δυνατότητά της στη συντήρηση του πληθυσμού της γης και συνιστά μάλλον την κινητήρια δύναμη των ισχυρών της γης στην επιβολή των πολύτροπων στόχων τους.

Μένουμε για λίγο ακόμη στο θέμα της Ελλάδας σε επίπεδο μικροπολιτικής θεώρησης. Πώς είναι δυνατό να την εκδιώξουν από το ευρώ – και κατ' επέκταση την Ε.Ε. – τη στιγμή που οι μεγάλοι έχουν στην κατοχή τους ένα τόσο πλούσιο «οικόπεδο» στη σημαντικότερη γεωπολιτικά θέση του στην Ανατολική Μεσόγειο; Είναι δυνατό να πιαστούν κορόιδα αυτοί που στα σκοτεινά τους δωμάτια σχεδιάζουν τόσα και τόσα και έχουν σκεφτεί και αποφασίσει ομοτρόπως για μας και πριν από μας; Θα ακουγόταν τωόντι πολύ παράδοξο. Η ενεργειακή και στρατιωτική σημαντικότητα της χώρας μας ενώνει σε κοινά συμφέροντα το δίπολο Η.Π.Α. και Ε.Ε., το οποίο ουσιαστικά αποτελεί μία συμμαχία ενάντια σε αλλότριες απειλητικές δυνάμεις, όπως για παράδειγμα τη Ρωσία, η οποία με τη σειρά της ψάχνει διέξοδο στη Μεσόγειο. Είναι σχεδόν απροκάλυπτο πως τα διπλωματικά παιχνίδια στην πολιτική σκακιέρα φαίνονται στημένα, προσχεδιασμένα, αυτό ακριβώς που σημαίνεται με τη λέξη παιχνίδι. Σε βάρος, ωστόσο, των αληθινών ανθρώπων και τόσο καλά σχεδιασμένο και κεκαλυμμένο που επιτυγχάνει τον φόβο των λαών και τη συνακόλουθη πολύμορφη καθυπόταξη και ποδηγέτησή τους.

Το κείμενο της Αποκάλυψης είναι εν προκειμένω εξόχως και ομωλύμως αποκαλυπτικό. Δηλαδή αναφέρεται σε μια παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα - τουλάχιστον σε μεγάλη έκταση της υφελίου, αν όχι σε όλη - κατά την οποία η παγκόσμια οικονομία θα ελέγχεται από ένα ή λίγα άτομα. Άλλως δεν εξηγείται η ολοκληρωτική επιβολή της οικονομικής τους ισχύος (Αποκ. 13:16). Επομένως φαίνεται ότι οδηγούμαστε σε συλλογικά και συγκεντρωτικά κυβερνητικά σχήματα και σε κρατικές ενοποιήσεις και όχι στο αποκεντρωτικό αντίστροφο του πράγματος. Κατά τη δική μας εκτίμηση, *θα διευρύνεται παρά θα συρρικνώνεται η Ε.Ε.*, οπότε μια επικείμενη διάλυσή της - γεγονός αναπόφευκτο μετά από μια πιθανή έξοδο της Ελλάδας, η οποία θα παρέσυρε εν είδει χιονοστιβάδας σε ανάλογες κινήσεις και άλλες χώρες - δεν μοιάζει ορατή.

Τώρα τελευταία κυκλοφορεί στο διαδίκτυο η παλαιόθεν γνωστή παραφιλολογία για την κάρτα του πολίτη και το τσιπάκι, που ταυτίζονται με το χάραγμα. Φυσικά δεν πρόκειται εδώ ούτε να συμφωνήσουμε συλλήβδην με τέτοια τρομολαγνικά σενάρια και να κινδυνολογήσουμε εκεί όπου εν υφίσταται ουδείς λόγος ανησυχίας. Κανένα τσιπ επί του σώματος και καμιά λήψη κάρτας δεν συνιστούν χάραγμα, εφόσον δεν συνδέονται με άρνηση της πίστεως του Χριστού. Άλλωστε, και στο ίδιο το κείμενο της Αποκάλυψης αυτό διαβάζουμε, δηλαδή πρώτα αποδέχεται κάποιος τον αντίχριστο ως μεσσία Χριστό και έπειτα σφραγίζεται η πίστη του αυτή με το χάραγμα του 666 (Αποκ. 13:12-18). Αυτό όλο, όμως, δεν μας εμποδίζει να αναγνωρίσουμε τα νέα δεδομένα της παγκοσμιοποίησης, κατά την οποία η κάνουλα της χρηματοδότησης ανήκει κατά πλεονασματικό τρόπο σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα, το οποίο μπορεί κάλλιστα να περάσει στα χέρια μιας παγκόσμιας μοναρχίας ή ολιγαρχίας, όπως προφητεύει σχετικά η Αποκάλυψη. Και όλοι γνωρίζουμε την αδυναμία της συντριπτικής πλειοψηφίας να επιβιώσει εκτός αστικών κοινωνιών, οπότε ορισμένως αντιλαμβανόμαστε τη γενικότερη εξάρτησή μας από την τεχνολογία και την ηλεκτρονική - εικονική οικονομική διακυβέρνησή μας.

Πολλοί ίσως συμφωνήσουν πως περίπου έτσι θα γίνουν τα πράγματα, αλλά τούτο δεν συνεπάγεται και τη χρονική επίσπευση των γεγονότων. Πράγματι, δεν μπορούμε ούτε εξουσιοδοτούμεθα από πουθενά να προσδιορίσουμε τον καιρό των επερχόμενων εσχάτων. Δυνάμεθα, εντούτοις, να αναγνωρίζουμε τα σημεία των καιρών, τα οποία ωσεί νέφη πυκνώνουν ολοένα και πióτερα στον παγκόσμιο ορίζοντα. Η πίστη της ανθρωπότητας στον Χριστό έχει σχεδόν εκλείψει. Ο αθεϊσμός και αγνωστικισμός αποτελούν λαίλαπα στις δυτικές χριστιανικές κοινωνίες. Υπάρχει ισχυρότερο σημάδι από τούτο (Λουκ. 18:8);